

Beschikking van het Hof van 19 februari 2008 — Tokai Europe GmbH/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-262/07) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 384/2004 — Indeling van bepaalde goederen in gecombineerde nomenclatuur — Persoon die niet individueel is geraakt — Hogere voorziening die ten dele kennelijk niet-ontvankelijk en ten dele kennelijk ongegrond is)

(2008/C 128/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Tokai Europe GmbH (vertegenwoordiger: G. Kroemer, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Schönberg en M. B. Schima, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 19 maart 2007, Tokai Europe/Commissie (T-183/04), houdende niet-ontvankelijkverklaring van het beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 384/2004 van de Commissie van 1 maart 2004 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 64, blz. 21) — Vereiste van individueel te zijn geraakt door de bestreden verordening — Recht om in rechte te worden gehoord

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Tokai Europe GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 170 van 21.7.2007.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Schleswig-Holstein (Duitsland) op 8 februari 2008 — Carmen Media Group Ltd/Land Schleswig-Holstein en Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Zaak C-46/08)

(2008/C 128/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Schleswig-Holstein

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Carmen Media Group Ltd

Verwerende partij: Land Schleswig-Holstein en Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 49 EG aldus worden uitgelegd dat voor het beroep op de vrijheid van dienstverrichting is vereist dat de dienstverrichter volgens de bepalingen van de lidstaat waar hij is gevestigd, de dienst ook daar mag verrichten — in casu: beperking van de Gibraltareense kansspelvergunning tot „offshore bookmaking”?
- 2) Moet artikel 49 EG aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een staatsmonopolie op weddenschappen op sportevenementen en loterijen (met niet slechts een gering verslavingspotentieel), dat voornamelijk op de bestrijding van gokverslaving is gebaseerd, wanneer in deze lidstaat andere kansspelen met een aanzienlijk verslavingspotentieel door particuliere dienstverrichters mogen worden aangeboden en de uiteenlopende wettelijke regelingen van weddenschappen op sportevenementen en loterijen enerzijds en andere kansspelen anderzijds berusten op de verschillende wetgevende bevoegdheid van de deelstaten en de bondsstaat?

Indien vraag b bevestigend wordt beantwoord:

- 3) Moet artikel 49 EG aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die het recht op verlening van een vergunning voor de organisatie en het aanbieden van kansspelen, ook wanneer is voldaan aan de wettelijk vastgestelde vergunningsvoorwaarden, aan de beoordelingsvrijheid van de vergunningsverlenende instantie overlaat?